

LESSON 17

SEVEN WEEKS AFTER THE ENLIGHTENMENT

1. UNDER THE BODHI TREE:

During the whole of the 1st week, the Buddha sat under the Bodhi tree enjoying the happiness of freedom or the joy of everlasting peace. He was then free from disturbing thoughts.

2. GAZING AT THE TREE:

During the second week, as a great deed of thankfulness or gratitude to the Bodhi tree which sheltered Him during His struggle for Buddhahood, He stood a few feet from the Bodhi tree gazing or looking at the tree without moving His eyes for the whole week. He was meditating on the Bodhi tree.

Following this noble example all Buddhists still pay respect or homage to, not only the original Bodhi tree, but also its descendants.

3. GOLDEN BRIDGE:

He again meditated during the third week. Lord Buddha saw through His mind's eye and knew that the Devas in the heavens were not sure whether he had attained Enlightenment completely as He continued to stay there, Then to prove His Enlightenment to them the Buddha created a golden bridge in the air and walked up and down for the whole week.

4. JEWELLED CHAMBER:

In the fourth week, He created a beautiful jewelled chamber and sitting inside it meditated on the Higher Teaching, or ABIDHAMMA. His mind and body were so purified that six coloured rays came out of his body. They were blue, yellow, red, white, orange and mixture of these five. Today these six colours form the Buddhist flag. In fact that week onwards all the six colours were round his whole body. Each colour represented one noble quality of the Buddha. Yellow for Holiness, white for purity, blue for confidence, red

for wisdom. orange for desirelessness and the mixed colour represented all these very noble qualities and we too, if we develop our minds and bodies to a high degree of purity, can gain these colours.

5. THREE GIRLS

During this week, the fifth week, while he was enjoying the joys of freedom sitting under the famous Ajapala Banyan Tree near the Bodhi tree, three most beautiful and charming girls called Tanha, Rati and Raga came to disturb his meditation by dancing in the most seductive and charming manner. They did everything to tempt Lord Buddha to watch their dance. He just shut his eyes and continued his meditation and many hours later they felt so tired that they left him in peace.

6. MUCALINDA (TREE)

He went and meditated at the foot of another tree called the Mucalinda tree. As it was raining very heavily a huge king cobra came and coiled his body seven times round the Buddha's body, but kept his hood over the Buddha's head so that the Buddha was protected from getting wet by the heavy rain. When the rain stopped, the snake became a young man and paid his respects to Lord Buddha. This snake was supposed to be a supernatural being. Then the Buddha said:

“Happy is he who is contented. Happiness is for him who has heard the truth and for him who sees the truth. Happy is he who has goodwill in this world towards beings. Happy is who lives in this world with non-attachment, passing beyond sense-desires. The disappearance of the “I am conceit is indeed the highest happiness.”

7. RAJAYATANA TREE:

During the seventh week He was meditating under a tree called the Rajayatana tree.

On the 50th morning, after His long fast for seven weeks, two merchants came to His presence, They were called Tapussa and Bhallika. In fact, they were going in a different direction to another city. Tapussa and Bhallika offered the Buddha rice-cakes and honey.

The two merchants, by taking the two Refuges—in the Buddha and the Dhamma, became the first lay followers of the Buddha. There was no Sangha or Order of Monks then. They requested the Buddha -for something sacred to keep with them. The Buddha wiped His head with His right hand and got some hair and gave these to them. This hair was called Kesa Datu (Hair Relics). With this sacred Hair Relics, Tapassu and Bhallika left the place. Later when they reached their hometown they built pagodas and enshrined these sacred Hair Relics in, them.

After His meal, the Buddha began to contemplate. He was reluctant to teach His Dhamma to the people. He thought people would not be able to understand His noble and deep teaching for they were very ignorant. Then Brahma Sahampati – Lord of the Three World’s (Human, Deva, and Brahma worlds) came and requested Him to preach the Dhamma to ail. The Buddha compassionately accepted this invitation to expound the Dhamma.

**သင်ခန်းစာ (၁၇)
ဘုရားဖြစ်တော်မူပြီး ခုနှစ်ပါတ်**

၁။ ဗောဓိပင်အောက်

ဘုရားဖြစ်တော်မူပြီး ပထမတစ်ပါတ်လုံး မြတ်စွာဘုရားသည် ဗောဓိညောင်ပင် ခြေတော်ရင်း၌ သဗ္ဗညုတ ဉာဏ်တော်နှင့်နိဗ္ဗာန်ချမ်းသာကို ဝင်စားတော်မူခဲ့ပါတယ်။ ကိလေသာအတွေးများ ကင်းစင် လျက်နေထိုင်ခဲ့ပါတယ်။

၂။ ဗောဓိညောင်ပင်အား စူးစိုက် ကြည့်ရှုခြင်း

ဒုတိယအပါတ်တွင် မြတ်စွာဘုရားသည် ကျေးဇူးကြီးမားလှသော အရိပ်ပေးခဲ့သော ဗောဓိညောင်ပင်ကို ဘုရားအဖြစ်ကို ကြိုးစားရာတွင် အထောက်အပံ့ပေးခဲ့သော ညောင်ပင်၏ ကျေးဇူးကို အသိအမှတ်ပြုသည့်အနေဖြင့် မလှုပ်မယှက် ငြိမ်သက် စူးစိုက်သော အကြည့်ဖြင့် မနီးမဝေးမှနေကာ တစ်ပါတ်လုံးကြည့်ရှုနေခဲ့ပါတယ်။ ဗောဓိညောင်ပင် ၏ ကျေးဇူးကို အသိအမှတ်ပြု တရားရှုမှတ်နေခြင်း ဖြစ်ပါတယ်။

ထိုမြင့်မြတ်သော သာဓကကို အကြောင်းပြု၍ တရားချစ်ခင် ဗုဒ္ဓဘာသာဝင်များသည် ပထမဦး ဆုံး ဗောဓိညောင်ပင်ကိုသာမက မျိုးဆက်သစ်ညောင်ပင်များကိုလည်း အရှိအသေပြု ရှိခိုးလေ့ရှိခဲ့ကြပါ တယ်။

၃။ ရွှေစကြိုတံတား

ဗုဒ္ဓမြတ်စွာဘုရားသည် တတိယမြောက် အပါတ်တွင်လဲ တရားရှုမှတ်တော်မူခဲ့ပါတယ်။ မြတ်စွာ ဘုရားသည်

နတ်ဒေဝါများနှင့်ဗြဟ္မာများက ဗုဒ္ဓအဖြစ်သို့ ရောက်တော်မူပြီးသည်ကို သေချာစွာမသိကြ သေးဟု ဉာဏ်တော်တွင် သိမြင်တော်မူသဖြင့် ယင်းတို့အား သိမြင်တော်မူလိုသည့်အတွက်ကြောင့် ကောင်းကင်တွင် ရတနာရွှေတံတားကို ဖန်ဆင်းကာ စင်္ကြံလျှောက်၍ တပါတ်လုံး တရားရှုမှတ်နေတော် မူခဲ့ပါတယ်။

၄။ ရတနာအဆောင်

စတုတ္ထအပါတ်တွင် ဘုရားရှင်သည် တန်ခိုးတော်ဖြင့် ရတနာအပြည့်ဖြင့်ပြီးသော အဆောင်ကို ဖန်ဆင်းလျက် အဆောင်အတွင်းတွင် မြင့်မြတ်ထူးကဲလှသော အဘိဓမ္မာတရားတော်ကို ဆင်ခြင်သုံးသပ် လျက် မြတ်စွာဘုရား ၏ဉာဏ်တော်နှင့်ကိုယ်တော်တို့သည် လွန်စွာကြည်လင်တော်မူသဖြင့် တောက်ပ ကွန့်မြူးလာသော ရောင်ခြည်တော် ခြောက်သွယ်တို့ ပေါ်ထွက်လာခဲ့ပါတယ်။ ထိုအချိန်မှစ၍ မြတ်စွာ ဘုရား၏ကိုယ်တော်မှ အမြဲတမ်း ရောင်ခြည် တော်များ ကွန့်မြူးထွက်ပေါ်နေခဲ့ပါတယ်။ ထိုရောင်ခြည် တော်ခြောက်သွယ်တို့သည် သာသနာ့အလံတော်တွင် ပါဝင်သော အပြာ၊ အဝါ၊ အနီ၊ အဖြူ၊ လိမ္မော်နှင့် ထိုအရောင်ငါးမျိုးအဆက်ဖြစ်ပါတယ်။ အရောင်တစ်ခုစီသည် မြတ်စွာဗုဒ္ဓ၏ ဖြူစင် မြင့်မြတ်သော ဂုဏ်တော်များကိုဖော်ကျူးခြင်းဖြစ်ပါတယ်။ အဝါရောင်သည် အတုမရှိ မြင့်မြတ်မှုဖြစ်ပါတယ်။ အဖြူ ရောင်သည် ကိလေသာများ ကင်းစင်ခြင်းဖြစ်ပါတယ်။ အပြာရောင်သည် ထူးကဲသော ယုံကြည်မှု သဒ္ဓါ တရားဖြစ်ပါတယ်။ အနီရောင်သည် ဉာဏ်ပညာကြီးမားခြင်းဖြစ်ပါတယ်။ လိမ္မော်ရောင်သည် လိုချင်မှု ကင်းစင်မှုဖြစ်၍ ပြီးပြက်သော ရောင်ခြည်ငါးသွယ်တို့ ရောယှက်သော အရောင်သည် မြတ်စွာဘုရား၏ ဂုဏ်တော်များကို ဖော်ကျူးပါတယ်။ ကျွန်ုပ်တို့သည်လဲ ကိုယ်၏စိတ်နှင့်ခန္ဓာကိုယ်ကို မြင့်မား တိုးတက် ဖြူစင် သန့်ရှင်းအောင် ကြိုးစားပါက ထိုရောင်ခြည်တော်များကို ရရှိနိုင်ပါတယ်။

၅။ မိန်းမဖော်သုံးယောက်

ငါးပါတ်မြောက်အတွင်းတွင် ဘုရားသည် နိဗ္ဗာန်ချမ်းသာကို ဗောဓိညောင်ပင်အနီးရှိ အပေါလ သစ်ပင် အောက်တွင် ဝင်စားနေစဉ် လွန်စွာချောမောလှပသော တဏှာ၊ ရတီ၊ ရာဂါ အမည်ရှိကြသော မိန်းမပျိုသုံးယောက်၏ ဆွဲဆောင် ဖျားယောင်းမှုများဖြင့် တရားအားထုတ်မှုကို နှောက်ယှက်ကြပါ တယ်။ မည်သို့ပင် အလှအပများ ကာမမှုများဖြင့် ဆွဲဆောင် ဖျားယောင်းစေကာမူ မြတ်စွာဘုရားသည် မတုန်မလှုပ် တည်ငြိမ်သော သမာဓိဖြင့် မျက် လွှာချလျက် ဆက်ကာ တရားအားထုတ်နေပါတယ်။ အချိန် နာရီကြာမြင့်စွာ ကြိုးစား ဆွဲဆောင် ဖျားယောင်းပါ သော်လဲ မအောင်မြင်ဘဲ ပင်ပန်းလက်လျှော့ကာ ဘုရားထံမှထွက်ခွါသွားခဲ့ကြပါတယ်။

၆။ မုဉ္ဇလိန္ဒာ (သစ်ပင်)

မြတ်စွာဘုရားသည် အပေါလသစ်ပင်မှ ထပြီး မုဉ္ဇလိန္ဒာခေါ်သော တခြားသစ်ပင်ရင်းသို့ သွားကာ တရား ဆက်လက် အားထုတ်ပါတယ်။ မိုးမှန်တိုင်းများ ကျရောက်လာသောအခါ ထိုသစ်ပင်အောက်သို့ နဂါးမင်း ရောက် ရှိလာကာမြတ်စွာဘုရား၏ ခန္ဓာကိုယ်ကို ခုနှစ်ပတ်ရစ်ခွေပြီး ပါးပြင်းဖြင့် အမိုးလုပ် ကာကွယ်ပေးခဲ့ပါတယ်။ မိုးလေ များရပ်သွားသောအခါ နဂါးမင်းသည် လုလင်ပျိုသဖွယ် ဖန်ဆင်းကြ မြတ်စွာဘုရားကို အရှိအသေပေးကာ ရှိခိုးခဲ့ပါတယ်။ မြွေနဂါးများသည် ထူးခြားသော သတ္တဝါများ ဖြစ်ကြပါတယ်။ ထိုအခါတွင် မြတ်စွာဘုရားသည် ဤသို့

မိန့်တော်မူခဲ့ပါတယ်။

“ရောင်ရဲတတ်သောသူသည် ပျော်ရွှင်သူဖြစ်၏။ ပျော်ရွှင်ချမ်းသာမှုသည် အမှန်တရားကို အမှန် အတိုင်း ကြား၊ သိ၊ မြင်သောသူတွင် ဖြစ်စေ၏။ ဤကမ္ဘာတွင် အများအကျိုးကို ဆောင်ရွက်သူများတွင် ပျော်ရွှင်မှုသည်ဖြစ်၏။ ပျော်ရွှင်ချမ်းသာမှုသည် စွဲမက်မှုကင်းသော ကိလေသာ ကာမဂုဏ်မှ လွန် မြောက်သောသူ၌ဖြစ်၏။ အတ္တကိလေသာ ကင်းစင်ကုန်ခြင်းသည် အငြိမ်းချမ်းဆုံး အပျော်ရွှင်ဆုံး နိဗ္ဗာန်တည်း။”

၇။ ရာဇရတန သစ်ပင်

ခုနစ်ပါတ်မြောက်သော အပါတ်တွင် မြတ်စွာဗုဒ္ဓသည် ရာဇရတနဟုခေါ်သော သစ်ပင်ရင်းတွင် တရားရှုမှတ် နေခဲ့ပါတယ်။ ရက်ငါးဆယ်မြောက်သော နံနက်ခင်းတွင် ခုနစ်ပါတ်လုံးလုံး ဆွမ်းမဘုဉ်း တော်မမူသဖြင့် တပုဿနှင့်ဘလ္လိကာဟုအမည်ရှိသော ကုန်သည်ညီနောင်နှစ်ဦး ဘုရားရှေ့သို့ ရောက်လာ ခါ ပျားရည်နှင့် ပေါက်ပေါက် ဆွမ်းတို့ကို ကပ်လှူတော်မူပါတယ်။ ထိုညီနောင်နှစ်ဦးသည် ကုန်ကူးရန် တခြားအရပ်သို့ ဘုရားနှင့်ဝေးသောဒေသသို့ သွားရန်ဖြစ်သော်လည်း ဘဝတစ်ပါးက သိခဲ့ဖူးသော နတ် မိတ်ဆွေ၏ သတိပေးတိုက်တွန်းမှုကြောင့် မြတ်စွာ ဘုရား၏ရှေ့မှောက်သို့ ဆွမ်းကပ်လှူရန် ရောက်ရှိလာ ကြပါတယ်။

ထိုကုန်သည်ညီနောင်နှစ်ဦးတို့သည် မြတ်စွာဘုရားထံ၌ ပထမဦးစွာ သရဏဂုံနှစ်ပါးဆောက် တည်ကာ ဘုရား၏ဥပါသကာများဖြစ်ခဲ့ကြပါတယ်။ ထိုအချိန်တွင်ဘုရားနှင့်တရားရတနာနှစ်ပါးသာ ရှိပြီး၊ သံဃာဟူသော သုံးပါးမြောက်ရတနာမရှိခဲ့သေးပေ။ ထိုညီနောင်နှစ်ဦးသည် မြတ်စွာဘုရားအား ကြည်ညိုသဒ္ဓါပွားလှသည်ဖြစ်ကြရာ၊ မြတ်စွာဘုရားအား တပည့်တော်တို့ကို သနားသောအားဖြင့် တစ်စုံ တစ်ရာ ချီးမြှင့်စွန့်ပေးပါရန် ရိုသေစွာ လျှောက် ထားကြသဖြင့် မြတ်စွာဘုရားသည် ဦးခေါင်းအားလက် ဖြင့်သပ်ကာ ပါလာသော ဆံတော်များကို စွန့်ပေးလိုက် ပါတယ်။ ထိုဆံတော်များကို ကေသဓာတ်တော် ဟု ခေါ်ပါတယ်။ ထိုရှားပါး မြင့်မြတ်လှသော ဆံတော်များကို တပုဿနှင့်ဘလ္လိကာတို့သည် ၎င်းတို့ နေထိုင်သောမြို့သို့ သယ်ဆောင်လာခဲ့ပြီး ဘုရားစေတီပုဆိုးတည်ကာ ဌာပနာ အဖြစ်ထည့်သွင်း ပူဇော်ခဲ့ကြ ပါတယ်။

မြတ်စွာဘုရားသည် ဆွမ်းဘုဉ်းပေးပြီးသည့်အခါ ဤသို့ စဉ်းစားတော်မူခဲ့ပါတယ်။ ဗုဒ္ဓ မြတ်ဘုရားသည် တရားတော်ကို လူနတ်ဗြဟ္မာတို့အား တရားမဟောတော့ဟု စဉ်းစားခဲ့ပါတယ်။ မြင့်မြတ်လှစွာသောတရားတော်ကို သတ္တဝါတို့နားလည်မည်မဟုတ်၊ ကိလေသာထူပြောသူများဖြစ်၏ ဟု ဆင်ခြင်မိခဲ့ပါတယ်။ ထိုအခါ သဟမ္ပတိ အမည် ရှိသော ဗြဟ္မာကြီးသည် “လောကသုံးပါးကို သိမြင် တော်မူသော မြတ်စွာဘုရား၊ သနားသောအားဖြင့် သတ္တဝါတို့ကို တရားတော်အား ဟောကြားတော်မူပါ ဘုရား” ဟုလျှောက်ထားခဲ့ပါတယ်။ ကရုဏာကြီးတော်မူသော မြတ်စွာဘုရား သည် တောင်းဆိုမှုကို လက်ခံကာ သတ္တဝါများအကျိုးငှါ ဟောကြားတော်မူမည်ဟု မိန့်တော်မူခဲ့ပါတယ်။

SEVEN WEEKS AFTER THE ENLIGHTENMENT

The Buddha spent one week at each of the Seven places shown, after His Enlightenment.